

MORZĄCY (2) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w morzyć).

sg f G morząc(e)j (1). ◇ n N morząc(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powodujący śmierć (2) : Wiećie iákam [!] miał żáłość z ták ciężkiew y iuż morzącey niemocy fyná mego. SkarKaz 421b.

Szereg: »jadowity i morzący« (1): Mięfo Iafzczorcze iadowite iest y morzące FalZioł IV 15a.

Cf MORZYĆ

JB